

Dobbelte afarten for frankerede Breve, hvorved man uden at paabyde Francovang efterhaanden bevæger Publicum til hyppigere at frankere Brevene, hvilket Postvæsenet selvfølgelig maa betragte som det Duffeligste. Da der nu dog under alle Omstændigheder, naararten for frankerede Breve uden Hensyn til Vægten blev sat til 4 Skill. ogarten for ufrankerede Breve til det Dobbelte, vilde foregaae en Tarnedsættelse med Hensyn til ufrankerede Dobbeltbreve, idet disse nu koste 12 Skill., blev der foretaget de fornødne statistiske Undersøgelser, for at Sagen rigtig kunde bedømmes. Det har da viist sig, at af samtlige indenrigske portoplygtige Breve og Korsbaandsforsendelser o. s. v., der forsendes mellem Steder, hvor der findes Postcontoir eller Postexpedition, udgjøre de almindelige frankerede Enkeltbreve 91,17%
 — — Dobbeltbreve 2,37%
 — ufrankerede Enkeltbreve 2,68%
 — — Dobbeltbreve 0,71%
 Korsbaandsforsendelser: enkeltvægtige 2,61%
 — dobbeltvægtige 0,46%

og da det heraf fremgaaer — naar tillige Forholdet mellem enkeltvægtige og dobbeltvægtige anbefalede Breve tages i Betragtning — at Mindreindtægten ikke er mere end 1,02% (naar Beregningen anvendes paa Forsendelserne i Sinantsaaret 18⁶⁹/₇₀, et Beløb af 6,230 Rd.), har man troet uden Betænkelighed at kunne foreslaae den nye Art, hvis Vedtagelse blandt Andet vil lette Portofrihedens Ophævelse og den deraf følgende Frankering af Ejendomsforsendelserne i en betydelig Grad, om det end maa indrømmes, at Indtægtstabt sandsynligviis vil blive noget større end beregnet derved, at ufrankerede Forsendelser vilde blive forholdsviis mindre hyppige.

Den Moderation, der er indrømmet Korsbaandsforsendelser o. s. v., er meget betydelig, og denne Indrømmelse maa nødvendigviis være betinget af, at Forsendelserne kun bestaae i saadanne Sager, der kunne antages meest at behøve en saadan Moderation, og navnlig ikke i haandfrevne Meddelelser, samt af, at det let kan undersøges, om Indholdet virkelig er af den forudsatte Bessaffenhed. Det har mere og mere viist sig, at de nærmere Forkrifter angaa-

ende disse Betingelser, der indeholdes i den gjældende Lovgivning (Lov af 26de September 1865 § 2 A.), ere utilstrækkelige, men da en i saa Henseende udtømmende Forklaring vilde nødvendiggjøre Optagelsen af en vidtløftig og smaalig Detail i Loven, er det foreslaaet, at denne Detail optages i det paataente, administrativt udfærdigede Reglement, hvorved der ogsaa, forøvrigt med Bibeholdelse af Grundsætningerne i den nu gjældende Lovgivning og under Hensyn til, hvad der er bestemt i Forhold til Udlandet, bedre kan tages Hensyn til de mange forskellige Tilfælde, der i Praxis kunne forekomme.

Den „Værdiporto“, der under Ltr. b er foreslaaet afløst af en „Assurancepræmie“, har i Virkeligheden alt nu som Følge af Postloven af 26de September 1865 en ganske anden Charakter end ifølge Postloven af 11te Marts 1851. Ifølge den sidstnævnte Lov (§ 3 B. 1) skulde der nemlig beregnes Værdiporto for Pengebreve og Pakker, ikke alene naar Værdien udtrykkelig var angiven, men ogsaa naar ingen Værdiangivelse fandt Sted, og i Modtænderne til Loven (ad det oprindelige Udkast § 2, B 1) omtales Værdiportoen ikke som en Assurancepræmie, men ligefrem som bestemt til at dække Omkostningerne ved de Sikkerhedsforanstaltninger, Rekviziter osv., som bleve nødvendige af særligt Hensyn til Befordringen af Pengebreve og Pakkesager. Loven af 26de September 1865 har imidlertid tværtimod bestemt (§ 2 B.), at Værdiporto kun skal beregnes, naar en udtrykkelig Værdiangivelse har fundet Sted, og da en saadan Angivelse — forsaavidt den ikke er tvungen — kun kan skee i det Tilfælde at erhverve Ret til i paakommende Tilfælde at fordrø en høiere Erstatning, end ellers vilde kunne opnaaes, er den saakaldte Værdiporto forsaavidt allerede bleven betegnet som en Betaling for den større Risiko, Postvæsenet overtager i Tilfælde af, at Værdiangivelsen finder Sted. Værdiportoen har derved faaet Charakteren af en Assurancepræmie, og denne Charakter vil den faae i en endnu høiere Grad som Følge af nærværende Forflag § 3 a og b, hvorefter Værdiangivelsen i det Hele taget bliver en aldeles frivillig